

5. Forslag til folketingsbeslutning om regulering af dagpenge i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. samt i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (*Røtzler Møller (V), Kirsten Sparre Andersen (V), Brøndsted (V), Enggaard (V), Peter Holst (V), Johan Philipsen (V) og Jacob Sørensen (V)*).

Fremsat ¹⁹/₁₀ F. sp. 627 Forslag som fremsat A. sp. 1101
1. beh. ¹⁹/₁₁ - - 1900

Partiernes ordførere: Inge Fischer Møller (S), Røtzler Møller (V), Hölge (FP), Lone Dybkjær (RV), Gert Petersen (SF), Ninn-Hansen (KF), Ritta Ahm (KrF), Jørgen Jensen (DKP), Abel (CD) og Kurt Hansen (VS)).

Efter 1. behandling henvist til arbejdsmarkedsudvalget.

Forslaget til folketingsbeslutning havde følgende ordlyd:

„Folketinget opfordrer regeringen til i god tid inden 1. marts 1977 at fremsætte lovforslag, som sikrer, at forhøjelser i arbejdsløshedsunderstøttelse og sygedagpenge i den kommende 2 års overenskomstperiode holder sig inden for den stigning, der fastlægges for lønindkomsternes udvikling.“

Om baggrunden for forslaget hedder det i de ledsagende bemærkninger:

„Folketingsbeslutningen er en konsekvens af målsætningen om at begrænse løn- og omkostningsudviklingen i de kommende år. Da dagpenge i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. samt i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel ydes som erstatning for tab af indtægt ved arbejdsløshed og uarbejdsdygtighed, og da dagpengenes størrelse er sat i relation til den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet, må det være naturligt, at dagpengeydelsen underkastes samme begrænsning som alle andre lønstigninger.

Såfremt den nuværende regulering uændret løber videre, vil understøttelsens maksimale beløb stige med op til ca. 12 pct. Herved opstår der let en risiko for, at dagpengeydelsestigninger stiger forholds- mæssigt mere end lønningerne på arbejdsmarkedet.

Konsekvensen af forslaget er, at stigningen i det maksimale beløb afdæmpes. Dette betyder, at der ikke vil ske nogen sænkning af de lavrelønnedes arbejdsløshedsunderstøttelse.

En mindskning af forskellen i lønindtægt og de ydelser, der træder i stedet herfor, vil være uheldig for udbuddet af arbejdskraft og for det almindelige syn på nødvendigheden af gode sikringsydelser.“